

Доцент
ПОРИЦЬКИЙ ГЕННАДІЙ ОЛЕКСАНДРОВИЧ
(1923–2009)

(до 90-річчя від дня народження)

Геннадій Олександрович народився 21 листопада 1923 року в селі Сошанськ Козятинського району Вінницької області у родині працівника комітету бідних селян Порицького Олександра Мефодійовича. Мати – Порицька Тетяна Семенівна – домогосподарка, померла коли Геннадію Олександровичу ще не виповнилося двох років.

У 1928 році сім'я переїхала до Києва, де батько пішов працювати на завод «Більшовик». У 1941 році Геннадій Олександрович закінчив київську СШ №112. Одразу після закінчення школи був призваний до лав Радянської армії, а в листопаді того ж року направлений на навчання у 2-ге Томське вище артилерійське училище, яке закінчив у травні 1942 року у званні молодшого лейтенанта.

До кінця війни Геннадій Олександрович Порицький був начальником розвідки дивізіону артилерійського полку та брав участь у запеклих боях у складі Калінінського, Воронезького, Степового, 1, 2 і 3-го Українських фронтів. Демобілізований був у 1946 році.

Г.О. Порицького за проявлений героїзм і військову звитягу у роки війни нагороджено орденами Червоної Зірки, Вітчизняної війни II ступеня, Богдана Хмельницького II і III ступенів, бойовими медалями «За взяття Будапешта», «За взяття Відня», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941–1945 рр.» та іншими нагородами.

У 1947 році Г.О. Порицький вступив на лісгосподарський факультет Київського лісгосподарського інституту, який закінчив у 1951 році. За державним направленням працював викладачем спеціальних дисциплін у Сторожинецькому лісовому технікумі Чернівецької області.

Упродовж 1958–1961 року Геннадій Олександрович навчався в аспірантурі на кафедрі лісової таксації Української сільськогосподарської академії. Кандидатську дисертацію на тему: «Хід росту, будова та сортиментна структура березових насаджень Полісся України» під керівництвом професора М.В. Давидова успішно захистив у 1962 р. та отримав науковий ступінь кандидата сільськогосподарських наук. З 1961 р. працював на посаді старшого наукового співробітника та заступника директора з наукової роботи Боярської лісової дослідної станції Української сільськогосподарської академії.

У 1967 році Геннадія Олександровича за конкурсом було зараховано на посаду доцента кафедри лісовпорядкування та геодезії. Упродовж

1976–1987 рр. Геннадій Олександрович завідує кафедрою лісовпорядкування та геодезії Української сільськогосподарської академії.

За час педагогічної діяльності Геннадій Олександрович Порицький опублікував понад 80 науково-методичних статей, брошур і монографій. У співавторстві з колегами видав три підручники «Геодезія» для студентів лісгосподарських вищих навчальних заходів та навчальний посібник для учнів лісових технікумів «Меліорація з основами геодезії».

Крім викладацької роботи Г.О. Порицький займався питаннями дослідження ходу росту та будови насаджень швидкорослих деревних порід. Під його керівництвом та за його безпосередньої участі розроблено таблиці об'ємів для дуба звичайного, пухнастого, скельного, тополі білої для умов Молдовії та ходу росту повних деревостанів тополі білої у заплавах рік Прут та Дністер. Добре відомі фахівцям і його таблиці об'ємів маломірних стовбурів дуба, берези, осики й вільхи чорної та таблиці ходу росту повних штучних деревостанів тополі чорної і канадської в умовах Полісся та Лісостепу України.

Підготовлені Геннадієм Олександровичем таблиці для таксації насаджень ряду лісоутворювальних порід представлені у виданні «Нормативно-справочные материалы для таксации лесов Украины и Молдавии» й широко використовуються лісовпорядниками та фахівцями-практиками лісгосподарських підприємств у своїй повсякденній роботі.

Упродовж 1972–1987 рр. Г.О. Порицький очолював наукові дослідження з госпдоговірної тематики «Принципи раціонального використання земель Державного лісового фонду Молдавської РСР», результатом яких стали таблиці для таксації головних лісотвірних порід та рекомендації з оздоровлення усихаючих деревостанів дуба Молдови.

Понад 40 років пропрацював Геннадій Олександрович у рідній Альма-матер.

Через усе життя Г.О. Порицького яскравою стрічкою пройшла його громадянська робота й активна громадська позиція справжнього патріота України, свого ВНЗ та фаху.

Його діяльність члена і очільника бюро партійної та профспілкових організацій, голови спілки ветеранів ВВВ факультету була не тільки плідною, а й вирізнялася неабиякою доцільністю та ефективністю. Мудрий і досвідчений наставник, захисник молоді, багаторічний редактор кращої в університеті стінгазети «Лісовод», невтомний пропагандист доброго і вічного, прекрасний сім'янин і душа колективу.

Зі студентських лав супроводжувала Геннадія Олександровича вірна соратниця та дружина Нагорна Римма Василівна, з якою вони виростили дочку Тетяну і ніжно плекали онуків та правнуків.

Не стало Г.О. Порицького 28 листопада 2009 року. Похований на Байковому кладовищі у м. Києві.

Співробітники, колеги та випускники згадують Геннадія Олександровича як Людину ерудовану та інтелігентну, чуйну й принципову. Незабутніми у пам'яті колишніх студентів лишаються заняття з геодезії та лісовпорядкування. Особливо цікавою запам'яталася навчальна практика у

Дзвінковському лісництві, яку впродовж десятків років проводив Геннадій Олександрович.

Світла пам'ять про Геннадія Олександровича надовго збережеться в серцях його учнів, колег і послідовників.

В.М. Маурер
О.В. Токарева